

On kuin kuolema, kulkis varjona,
Aina sinne minne meen.
On kuin kuolema, astuis kannoilla,
Joka ainoon askeleen.

Kuinka kerran mua pelottanut ei,
Ja tuntui etten uuvu milloinkaan.
Voima karkasi - tuuli vei,
Tuskin jalan jalan eteen saan.

Paljon loistokkuutta osakseni sain,
Mut puheet oli pelkkдд helinдд.
Ystдvidдн kuinka ystдviksi nimittдд,
Kun yksikддн ei toden tullen jдд.

Kadut kaupungin, joskus mittasin,
Nuorukainen huoleton.
Nyt мд laahustan, elдн noutajan,
Se mut saavuttava on.

Kuinka kerran mua pelottanut ei,
Ja tuntui etten uuvu milloinkaan.
Voima karkasi - tuuli vei,
Tuskin jalan jalan eteen saan.

Paljon loistokkuutta osakseni sain,
Mut puheet oli pelkkдд helinдд.
Ystдvidдн kuinka ystдviksi nimittдд,
Kun yksikддн ei toden tullen jдд.

Kuinka kerran mua pelottanut ei,
Ja edessдни ootti мддрднрдд.
Voima karkasi - tuuli vei,
Ja puheet oli pelkkдд helinдд.